Ой у місті завірюха,
Тополина завірюха,
І ув очі і у вуха тополить...
Зупиніться хоч послухать,
Не почути – так послухать,
Як сурмить тополя у блакить.
Бо у неї нині свято –
Відпускає тополята,
Відпускає тополята у світи,
Хай научаться літати,
Власну доленьку шукати,
Долітати, проростати і рости,
їм не можна запізнитись,
їм потрібно приземлитись,
Ти їх, вітре, обережно донеси.
...А на вистелах асфальту
Замасковані під вату
Тополині
ненароджені
ліси...